

Šolanje prerokov in božje karaljestvo

8 Nato je gostilničar dejal: »O Gospod in Mojster, veliko sem slišal o nekdanji šoli prerokov, ki je cvetela zlasti v časih sodnikov in se ohranila še pod kralji skoraj do dandanes. Toda kljub temu nikoli nisem mogel prav ugotoviti, v čem so bile pravzaprav učne in vadbene prvine takšne šole. Ko je človek postal prerok v pravem pomenu besede, je skozi njegova usta tudi nepogrešljivo govoril Jehovov duh, in to je več velikih prerokov s svojim delovanjem tudi dokazalo.

9 Kaj so bile torej učne in vadbene prvine takšne šole prerokov?«

10 Jaz sem odgovoril: »Poslušaj, prijatelj: kar je bilo tedaj poka-zano samo slikovno v različnih prispodobah za današnji čas, je zdaj izpolnjeno pred teboj! Čiste in dobro vzgojene otroke, ki so jih kot takšne že od rojstva vzgajali bogaboječi starši, in seveda predvsem telesno zdrave in krepke dečke, so v takšno šolo po Aronovem zgledu sprejeli v duhu prebujeni sodniki in duhovniki. Dečki so se najprej morali temeljito naučiti branja, računanja in pisanja, nato so jih dobro poučili tudi v Pismu, to je v Mojzesovih knjigah, in potem še v zemljepisu in poznavanju ljudstev tedaj znanih delov planeta.

11 Ob tem so jih tudi najskrbneje spodbujali, da Božjih zapovedi niso samo poznali, temveč so jih tudi dosledno in kolikor je bilo mogoče prostovoljno in samostojno izpolnjevali. Glede na starost in stopnjo duhovnega razvoja so bili izpostavljeni tudi številnim preskušnjam in izpitom, dokler niso v sebi razvili živega prepričanja, seveda v skladu s tem, koliko so se zmogli upreti svetu in njegovim mikom.

12 Predvsem so jih morali obvarovati lenobe, matere vseh drugih pregreh in nadlog, zato so morali opravljati tudi fizična dela, primerna njihovi moči.

13 Ko so se dovolj izurili in okrepli v samozatajevanju in samo-premagovanju, so jih s spoznavanjem prispodob vpeljevali v njihovo notranjost, in tako so učenci razvili živo vero in neupogljivo voljo, poenoteno z dobro znano in tudi od otroštva zmeraj natančno spoštovano Božjo voljo; in tako so bili že sposobni delati številna znamenja, ker se je njihova volja poenotila z Božjo, in vera kot resnična, živa luč iz nebes v njihovih razsvetljenih srcih ni več dopuščala dvoma.

14 Ko se je vse to uskladilo v resnični in živi ureditvi, so bili prav po zaslugi žive vere in delovanja z Božjo voljo poenotene lastne volje polni Božjega duha glede na individualne zmožnosti. Razširil se jim je notranji vid, lahko so v ustreznih slikah napovedovali tudi prihodnje stvari in dogodke, nato pa jih zapisali za prihodnje rodove.

15 Kdor je dosegel stanje, v katerem je prejemal jasnovidna sporočila, je prišel tudi do najbolj notranje, žive Besede in zaslišal v sebi Jehovov glas. In to je bila Božja beseda, ki jo je prerok kakor iz Božjih ust oznanjal ljudem, in jo je pravzaprav tudi moral oznanjati, saj ga je k temu gnal v njem delujoči Božji duh. In glej, takšna je bila šola prerokov in tako so se ljudje izobraževali za preroke v ustaljeni in pravi življenjski

šoli.«

57. Pravi preroki

1 (Gospod): »Toda nekateri pobožni možje, ki so ves čas trdno verjeli v Boga in Ga v srcu ljubili, so bili pogosto tudi brez poprejšnjega šolanja prebujeni za prave preroke. Takšna velika preroka sta bila tudi Mojzes in Aron, ki se nista v ta namen izobraževala v nobeni šoli; kajti njuna šola so bili vera, njuno srce vdano Bogu, in Bog sam. Prav tako so postali pravi preroki brez poprejšnjega šolanja tudi Elija in Jona, Jozue in Samuel; kajti Bog sam je bil njihov Mojster in njihov učitelj.

2 Tudi očaki so bili večinoma vidci in preroki brez šol; njihov učitelj je bil le Bog sam, Njega so se neomajno oklepali in Vanj so verjeli; v tej šoli jim je razodeval Svojo voljo. In tudi v tistih časih so bili vidci in preroki, ki jih za to niso vzgajali v posebni šoli zanje; kajti Bog zmeraj gleda samo na človekovo srce, in ne na šolo, v kateri si človek pridobi to ali ono vedenje.

3 Poglej te Moje učence! Nihče od njih ni bil nikoli v kakšni šoli za preroke, a kljub temu jih bo veliko delalo veliko večje stvari kakor vsi stari vidci in preroki; kajti Jaz sam sem njihov mojster in njihova šola, in tako bo tudi v prihodnje, vse do konca časov te zemlje.

4 Ustanovljene bodo sicer številne šole, iz njih bo izšlo nešteto lažnih učiteljev in prerokov, a le zelo malo pravih po Božji volji.

5 Resnično ti povem: V prihodnje bo samo tisti človek videc in prerok, ki bo Vame verjel, nadvse ljubil Mene in svojega bližnjega kakor samega sebe ter Moj nauk tudi uresničeval. V Moje kraljestvo ne bo prišel vsak, ki bo pobožno klical: Gospod, Gospod!', temveč samo tisti, ki bo izpolnjeval Mojo voljo, jasno izraženo v Mojem nauku.

6 Zato tudi vi ne ostanite zgolj nekoristni poslušalci, temveč dosledno uresničujte Mojo besedo, pa se bo v vas porodilo tudi pravo Božje kraljestvo. Toda nikoli ne pričakujte, da bo Božje kraljestvo, kot kraljestvo notranjega življenja, prišlo k ljudem s kakršnimi zunanji znamenji in zunanjim bleščečim hrupom, saj je to kraljestvo že v vas! Kdor ga išče v sebi tako, kot sem to razložil, in ga ne najde, ga bo zaman iskal po vsem svetu in vseh zvezdah.

7 Pot k pravemu in živemu Božjemu kraljestvu je zato zelo ozka in pogosto prerasla z vsakovrstno trnovo goščavo. Imenuje se ponižnost in popolno samoodpovedovanje. Za posvetne ljudi je neprehodna.

8 Kdor veruje Vame in izpolnjuje Moje zapovedi, temu trnje ob poti k Božjemu kraljestvu ne bo ranilo nog. Začetek pa je težak; toda če človek ohrani resnost in ne dopusti, da bi ga oslabile vsakovrstne posvetne obzirnosti, si bo Božje kraljestvo v sebi zlahka pridobil. Za tistega, ki se zmeraj skrajno resno trudi za Božje kraljestvo v sebi, je breme, ki sem mu ga naložil, lahko in blago; resni iskalci resničnega Božjega kraljestva bodo v srcih zmeraj slišali, da jih glasno kličem: 'Pridite k Meni vsi, ki ste v težavah in trpite! Jaz sam vam bom prišel že več kot pol poti naproti in vas več kot dovolj okrepil in osvežil!'.

9 Tistim, ki mi zgolj kličejo 'Gospod, Gospod!', poglavitno skrb pa namenjajo zgolj posvetnim stvarem in bi radi kar mimogrede dosegli Božje kraljestvo, pa bom rekel: 'Kaj Me kličete, posvetneži, kaj kričite? Moje srce vas še ni prepoznalo. Tisto, za kar ste skrbeli, naj tudi pripomore k temu, kar si želite!' Resnično vam povem: Takšni ljudje bodo tostran le težka našli kdaj v sebi pravo in živo Božje kraljestvo in bodo drugim ljudem le slabi učitelji, vidci in preroki; onstran pa bo takšnim napol mrtvim dušam še neprimerno teže iskati in najti Božje kraljestvo v sebi.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjige 9